

[Anne Grete Holmsgård]

nalbestyrelsesmedlem fru NN ikke kan komme hjem et eller andet sted fra, fordi hun har fået karantæne på grund af en eller anden sygdom, så kan hun heller ikke komme til stede. Hvad gør man så? Venter? Det vil man selvfølgelig også gøre i den anden situation. Man sætter da vel for pokker demokratiet så højt, at man venter med at indkalde kommunalbestyrelsen. Det kan i hvert tilfælde ikke være meningen, at man gør det modsatte.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Vi kan alle samme hjælpe hinanden ved at overholde forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg hæftede mig ved, at hr. Henning Rasmussen sagde, at spørgsmålet om internering var fri fantasi. Jeg tror, det var det udtryk, hr. Henning Rasmussen brugte: fri fantasi. Gid det var så vel. Hr. Henning Rasmussen er vel også opmærksom på, at der i de NATO-øvelser, der er gået under betegnelsen WINTEX/CIMEX, både dem, der foregik i 1981, og dem, der lige er afviklet her i 1985, har været iværksat af NATO-planlæggerne en planlægning, som netop indeholdt internering eller direkte eliminering af forskellige organisationer, fredsbevægelser og fagforeninger. Det har været oplyst i den engelske presse fra særdeles velunderrettede kilder vedrørende WINTEX 85, og vedrørende WINTEX 81, hvor der var tilsvarende oplysninger, beroede de på selve det drejebogsmateriale, som lå til grund for øvelsen, og som den hollandske fredsbevægelse satte sig i besiddelse af i en NATO-bunker. Planlægning af internering af personer i NATO-landene af de militære myndigheder er altså desværre, må jeg oplyse over for hr. Henning Rasmussen, ikke kun fri fantasi, men faktisk noget, der foregår i de organer, som burde være under kontrol bl.a. af dette folketing, men som rent faktisk ikke er det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 1 uden for betænkningen

forkastedes, idet 21 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 1 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 2 uden for betænkningen forkastedes, idet 22 stemte for, 110 imod.

Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen, § 1 med de foretagne ændringer og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 142:

Forslag til lov om frikommuner.

(Fremsat 30/1 85. Første behandling 5/2 85. Betænkning 25/4 85).

Der var stillet 10 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S):

Socialistisk folkeparti har stillet et ændringsforslag gående ud på, at folketinget skal vælge et 17 mands råd til at behandle og udtale sig om de godkendelser af forsøg, som efter lovforslaget skal gives af forskellige ministre. Det er et stort og efter vor mening overflødigt apparat at sætte i gang. Vi synes også, det er lidt mærkeligt, for dette af folketinget udpegede udvalg skal jo kun udtale sig over for den ansvarlige minister, der alene

[Henning Rasmussen]

kan give tilladelsen. Det er lidt den omvendte orden i vores almindelige system.

Det er også efter vores mening i strid med frikommunetanken, at det efter ændringsforslaget skal være dette centrale udvalgs opgave »at vejlede og inspirere kommunerne ved udarbejdelse og iværksættelse af forsøg«.

Vi har altid ment, og vi har altid arbejdet for, at det var de folkevalgte i kommunerne, medarbejderne og befolkningen i kommunen eller amtskommunen, der skulle tage initiativet og gennemføre forsøgene. Det var derfra, inspirationen skulle komme. Det var dér, ansvaret skulle ligge, med så få pegefingre som overhovedet muligt oppefra. Vi synes altså, at den del af det foreslåedes råds arbejdsopgaver strider imod selve frikommunetanken.

Derimod er vi enige med SF i, at forsøgene skal vurderes af uafhængige forskere og ikke alene af kommunen selv og den pågældende ressortminister. Vi har derfor i vores betænkingsbidrag opfordret ministeren til, når der nu i løbet af dette år kommer lovforslag frem, der skal muliggøre en række yderligere forsøg, at fremsætte et forslag om, hvordan man kan nedsætte en gruppe af uafhængige forskere, der kan vurdere forsøgene. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige til indenrigsministeren, at det betækningsbidrag mener vi faktisk meget alvorligt.

Agerschou (SF):

Som det vil være fremgået, er SF principielt enigt med indenrigsministeren i hensigten med forslaget, nemlig via lokale forsøg at finde ud af, om styrelsesreglerne kan udformes på en mere kreativ og mere hensigtsmæssig måde.

Vi synes ikke, at ministeren har været særlig fiks i sin måde at arbejde med frikommuneprojektet på i de forløbne måneder. Tværtimod synes vi, at ministeren har gjort sit bedste for at sprede så meget forvirring som overhovedet muligt. Men lad det nu være i denne omgang.

Efter vores opfattelse indebærer ministerens forslag meget vidtgående bemyndigelser til diverse ministre, og det er vi mildt sagt noget forbeholdne over for. Vi er i almindelighed forbeholdne over for at uddele bemyndigelser til ministre og i særdeleshed til denne regerings ministre. Derfor har vi stillet

ændringsforslag om, at der bliver nedsat et frikommuneråd, der til en vis grad skal sikre, at det ikke alene er diverse ministre, der har indflydelse på, hvad der kommer til at foregå i frikommunerne. Det var den ene opgave, frikommunerådet skulle have.

De to andre opgaver er at vejlede og inspirere kommunerne ved udarbejdelse og iværksættelse af forsøg og at medvirke til, at resultaterne af forsøgene indsamles og bearbejdes. Det sidste område er noget, indenrigsministeren i sin impulsivitet har været ret ligeglad med.

Jeg må sige, at socialdemokratiets holdning til vores ændringsforslag er kommet noget bag på os. Vi har ellers haft indtryk af, at også socialdemokratiet har været noget skeptisk over for indenrigsministerens almindelige gebærden sig i det politiske liv. Jeg kan forstå, at det er en skepsis, der nu måske er ved at være overvundet hos socialdemokratiet.

Det hjælper ikke særlig meget, når hr. Henning Rasmussen gør sit bedste for at misforstå det ændringsforslag, vi har stillet. Der er ikke tale om, at frikommunerådet skal hæve pegefingeren mod kommunerne. Kommunerne skulle kunne henvende sig for at blive inspireret, noget, de i øjeblikket bliver ved at henvende sig til et såkaldt frikommunekontor i ministeriet. Det er det ene ændringsforslag, vi har stillet.

Det andet ændringsforslag, vi har stillet, går ud på, at der skal gå mindst 30 dage mellem kommunalbestyrelsens to behandlinger af et frikommuneregulativ. Det er simpelt hen for at sikre, at den lokale befolkning får større mulighed for at diskutere de forsøg, der planlægges i den enkelte kommune. Det fatter vi heller ikke at hverken de radikale eller socialdemokratiet er optaget af.

Ole Vig Jensen (RV):

Det radikale venstre kan støtte de af indenrigsministeren stillede ændringsforslag. Vi kan derimod ikke støtte de af SF stillede forslag. Tanken om at lave et frikommuneråd kunne umiddelbart lyde sympatisk, men under indtryk af, at vi netop med denne lovgivning vil åbne for, at man først og fremmest i de lokale samfund skal tage initiativerne, ville det være uheldigt at føje en ny instans

[Ole Vig Jensen]

ind, i dette tilfælde et frikommuneråd, som skulle vejlede og rådgive ministeren.

Vi har tillid til, at de mange forsøg og udviklingsarbejder, kommunerne nu er interesseret i at sætte i gang, vil komme til at foregå på et seriøst grundlag. Vi vil i øvrigt i forbindelse med det, socialdemokratiet har udtalt i deres betækningsbidrag, støtte, at ministeren sørger for, at der, hvor der er tale om mere vidtgående projekter, der kan forudsætte afgørende ændringer i gældende lovgivning, tilknyttes nødvendig forskningsekspertise. Jeg vil i den forbindelse henvide til, at vi jo har Amtskommunernes og Kommunernes Forskningsinstitut, der formentlig vil kunne drages ind i arbejdet, hvor det viser sig nødvendigt.

I første omgang drejer det sig om at give kommunerne den nødvendige frihed til selv at søge at gå nye veje til inspiration for en eventuel fremtidig lovgivning. Tanken om forskningsindsatsen synes jeg ministeren skal tage absolut seriøst og positivt imod.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2

forkastedes, idet 21 stemte for, 104 imod.

§ 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 om indsættelse af 2 nye paragraffer efter § 10

forkastedes, idet 22 stemte for, 109 imod.

Ændringsforslag nr. 2, ændringsforslag nr. 3, underændringsforslag nr. 5, ændringsforslag nr. 6 og ændringsforslag nr. 9 betragtedes som

bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 8.

§§ 3 og 4, ændringsforslag nr. 4, § 5, således ændret, og § 6

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 7

forkastedes, idet 22 stemte for, 110 imod.

§§ 7-11, ændringsforslag nr. 10 og § 12, således ændret,

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 221:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Datakriminalitet).

(Fremsat 24/4 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Jimmy Stahr (S):

I takt med den stigende databrug stiger kriminaliteten i forbindelse med brugen af data desværre også. Jeg synes derfor, det er godt og fornuftigt, at straffelovrådet og ministeren nu har taget denne sag op. Straffelovrådet har som bekendt afgivet en betænkning, hvori rådet stiller forslag om ændring af straffeloven med henblik på en mere effektiv bekæmpelse af datakriminaliteten. Det er socialdemokratiet helt enig med straffelovrådet i. Vi er også generelt – lad mig sige det fra start – enige i ministerens forslag. Det skal sådan set ikke komme an på os, om vi eventuelt kunne nå at få det i orden inden sommer eller i hvert fald i begyndelsen af næste samling.

Der er selvfølgelig nogle ting, vi gerne vil tage op i retsudvalget, men jeg tror ikke, det vil volde det store besvær.

Vi mener, at sikkerhedsforanstaltningerne utvivlsomt har en lang større præventiv be-